

Кашпіровський Анатолій Михайлович

Видатний лікар-психотерапевт, засновник телепсихотерапії та нового психолого-аналітичного напрямку в науці «Створення програмуючих ситуацій», автор нової філософської концепції про можливість психологічного впливу на соматичні захворювання

Почесний доктор психологічних наук Інституту психології імені Г. С. Костюка НАПН України. Дійсний член European Academy of Natural History (Шотландія, Великобританія) та International Academy of Natural History (ЄС)

Народився 11 серпня 1939 р. в м. Хмельницькому. Вищу освіту здобув у Вінницькому медичному інституті. 25 років обіймав посади лікаря-психіатра та психотерапевта у Вінницькій обласній психіатричній лікарні імені академіка О. І. Ющенка. У 1987 р. працював психологом у збірній команді СРСР з важкої атлетики, відповідав за психологічну підготовку команди до чемпіонатів Радянського Союзу, Європи та світу. В 1988–1989 рр. керував Республіканським центром психотерапії, а в 1989–1993 р. очолював Міжнародний центр психотерапії у м. Києві.

З 70-х рр. минулого століття і по сьогоднішня практична й наукова діяльність А. М. Кашпіровського присвячена вивченню можливостей корегування людського ества методами психологічного впливу. Прагнення подолати хвороби людини, її старіння стало стрижнем роботи Анатолія Михайловича.

Щоденні практичні надбаня, їх науковий аналіз, а також узагальнення отриманого досвіду стали головними запоруками досягнення А. М. Кашпіровським феноменальних результатів щодо позбавлення хвороб, які не піддаються лікуванню методами сучасної медицини. Відкриття Анатолія Михайловича вивело сучасну науку на новий етап розвитку, що передбачає радикальні та глобальні зміни системи наукового пізнання, знаменує період революції в науці.

Розроблена А. М. Кашпіровським концепція не була випадковим або «кабінетним» відкриттям. Дорога до нього пролягла через багаторічний, із 1964 р., досвід роботи з пацієнтами в умовах клініки, накопичений за час роботи психіатром і психотерапевтом у різнопрофільних відділеннях, та через тисячі публічних виступів по лінії товариства «Знання» з просвітніми лекціями про загадковість людської психіки, які Анатолій Михайлович завжди супроводжував демонстрацією психологічних феноменів.

Багато явищ, які відбувалися на зустрічах, не мали пояснення, зважаючи на знання, здобуті за період навчання в медичному інституті та 25 років лікарської практики. Фундаментальні теорії, базові принципи й закони, висвітлені в класичних медичних підручниках, часто були не в змозі пояснити «аномальні» виздоровлення і не поєднувалися з результатами, які лікар спостерігав на власні очі на практиці. Оскільки спонтанні, на перший погляд, видужання були систематичними, їх не можна було кваліфікувати як виняток з правил. Вже в 70-ті рр. А. М. Кашпіровський успішно лікував алергії, міжхребцеві грижі, артрити, остеохондрози, вади серця. Минали хронічні цистити, зникали постінфарктні рубці й післяопераційні спайки, пролапс тазових органів тощо. Анатолій Михайлович почав розглядати

такі випадки як особливості організму, котрі властиві кожній людині при якихось, поки що непізнаних, обставинах. Він встановив закономірності створення програмуючих ситуацій, за яких у людей зникали невиліковні до того часу захворювання. Крім того, переконався у безсумнівній ефективності застосування психологічного впливу, націленого на сферу несвідомого, на безмежно великих аудиторіях, зокрема й спілкуючись заочно.

Отримавши унікальні результати, Анатолій Михайлович висунув гіпотезу про існування «записаних» в організмі людини на найтоншому рівні вроджених програм, яким підвладне її фізичне ество. Сукупність цих програм він назвав «матрицею пам'яті норми». Активізація «матриці пам'яті норми» призводить до реакції стовбурових клітин, які науковець відносить до процесів аутоклонування.

Власне бачення витоків невичерпних можливостей організму в боротьбі з, як вважалося, невиліковними хворобами А. М. Кашпіровський узагальнив у вченні, названому як «Нова філософська концепція про можливість психологічного впливу на соматичні захворювання». Це вчення започаткувало новий психолого-аналітичний напрям у науці — «Створення програмуючих ситуацій».

Анатолій Михайлович часто думав над ідеєю створення телепсихотерапії як виду надання гуманної, ефективної та доступної кожному безкоштовної допомоги. Було очевидно, що зважаючи на великий попит лікарів-психотерапевтів високого рівня серед населення, за допомогою телебачення можна впливати на велику кількість людей без особливих матеріальних витрат і витрат часу з боку цих людей, без нелегких спроб потрапити до лікарів.

Займаючись груповим та індивідуальним лікуванням різних категорій хворих, А. М. Кашпіровський багато уваги приділяв дітям, які страждали на енурез і енкопрез. У роботі з цими групами пацієнтів лікар почав застосовувати методи, які використовував на сценах при демонстрації так званих психологічних дослідів. Лікувальний ефект зріс у десятки разів. Відгомін про результативність лікування миттєво розповсюджувався серед родичів дітей, які потребували такої допомоги. Черга бажаючих потрапити на прийом була розписана на місяці вперед. Це й підштовхнуло Анатолія Михайловича допомагати хворим із такими діагнозами через телебачення, що дозволило охопити їх сотні тисяч водночас і отримати не тільки кардинальний лікувальний результат, а й заощадити для країни фантастичні кошти.

У той час в СРСР налічувалося приблизно 5 млн дітей зі схожими проблемами. Не важко порахувати, що санаторію з пропускною можливістю 1 000 осіб на рік для обслуговування такої кількості осіб знадобилося б 5 000 років. А 100 санаторіям — 50 років. І це за умови, що санаторне лікування цих захворювань здебільшого було малоефективним. За допомогою телебачення така ж робота (з 70–80% успіху) зайняла б лише 3–5 годин телевізійного часу. Лікувальний і економічний результати, які могли б бути при цьому отримані, не потребували коментарів.

Щоб наблизити втілення телепсихотерапії в життя, А. М. Кашпіровський здійснив неймовірне — вперше у світовій практиці провів безпрецедентне й ніким не повторене досі знеболення трьох хірургічних операцій через телевізійний канал пацієнткам із алергією на медикаментозні препарати: 1988 р. — видалення пухлини молочної залози пацієнтці, що оперувалася в Києві, знеболення А. М. Кашпіровський здійснював із телестудії у Москві (телеміст «Москва — Київ»); 1989 р. — дві внутрішньочеревні операції щодо видалення застарілих вентральних

Кашпіровський Анатолій Михайлович

гриж, що проводилися пацієнтам, які знаходилися у Тбілісі, Анатолій Михайлович проводив знеболення з Києва (телеміст «Київ — Тбілісі»). Всі три операції здійснювалися без медикаментозної премедикації та післяопераційного знеболення.

Перше дистанційне знеболення відкрило А. М. Кашпіровському дорогу на телебачення. У січні-лютому 1989 р. він провів п'ять телевізійних програм на українському телебаченні тривалістю 45 хвилин кожна для дітей, хворих на енурез. Це були перші у світі сеанси телепсихотерапії, які мали приголомшливий успіх. Незважаючи на те, що програма призначалася для дітей, позитивні результати спостерігалися і в дорослих, і не лише щодо позбавлення від енурезу. На телебачення, у пресу та Міністерство охорони здоров'я почали надходити численні подяки за лікування, повідомлення про видужання від інших захворювань, переважно фізичного, тілесного характеру. Телепацієнти писали про зникнення алергії, постінфарктних рубців, вад серця, спайкової хвороби, остеохондрозу, артритів, міжхребцевих гриж, варикозного розширення вен, тромбофлебіту, ендартеріїту, цукрового діабету, хронічного циститу, пролапсу тазових органів, катаракти, хірургічних, ендокринних і деяких онкологічних захворювань, явища гірсутизму, хропіння (з нормалізацією носового дихання), ліпоматозу, низки захворювань шкіри та ін. Вперше в історії мільйони людей дізналися про унікальний феномен зникнення рубцевої тканини і позбавлення від сивини. Особливо інтригуючими стали випадки росту зубів утретє.

Передачі на українському телебаченні ознаменували народження телепсихотерапії — нового виду надання допомоги людям щодо позбавлення від захворювань органічного і незворотного характеру.

Для подальшого зміцнення доказів високої ефективності телепсихотерапії Анатолій Михайлович вирішив провести ще один телеміст. Але цього разу вже з двома пацієнтами. І з більш важкими операціями. Пацієнтки були при свідомості, під час операції розмовляли, жартували, одна з них навіть на прохання А. М. Кашпіровського співала. Важливі подробиці: розріз черевної порожнини в однієї пацієнтки — 25 см (тривалість операції — 1 година), в іншої — 40 см (тривалість операції — 3 години). Телеміст «Київ — Тбілісі» став ще більшою сенсацією, ніж перший. Світ аплодував лікарю.

Майже кожен крок на шляху до становлення телевізійної психотерапії супроводжувався чиновницькими бар'єрами і необхідністю долати недовіру, проте дієвість методики А. М. Кашпіровського була приголомшливою та беззаперечною. Презентація майбутніх програм на Центральному телебаченні відбулася 27 липня 1989 р. в концертній студії «Останкіно» (м. Москва, Росія). А з вересня по грудень 1989 р. Анатолій Михайлович провів свої знамениті шість телепрограм «Сеанси здоров'я лікаря-психотерапевта Анатолія Кашпіровського» на Центральному телебаченні.

Немає класу в стандартизованій міжнародній класифікації хвороб, що не представлений у переліку зареєстрованих діагнозів, які зникали після телепередач 1989 р.

Записи телепередач копіювалися і транслювалися багаторічно у В'єтнамі, Ізраїлі, Німеччині, Сирії, Єгипті, Австрії, Фінляндії, Швеції, Швейцарії, Чехії, Болгарії, США, Канаді та інших країнах. А на Національному польському телебаченні Анатолій Михайлович три роки вів щотижневу годинну програму «Телеклініка доктора Кашпіровського».

Телепередачі 1989 р. на українському, а потім на Всесоюзному телебаченні стали не тільки яскравою подією

в житті суспільства, блискавично привернувши до себе розум і серця мільйонів людей, але й стали новим етапом у розвитку науки і поклали початок новому вченню про людину. До А. М. Кашпіровського в жодному з посібників з психотерапії немає згадок про лікування від багатьох тяжких захворювань, які масово відбувалися під час його виступів. Тому реальні, недосяжні сьогодні іншими методами результати у сфері зцілення соматичної патології людини викликають і викликатьимуть інтерес, розуміння і бажання продовжити дослідження відкритих ним явищ. Підтвердженням цього стала зніційована Міністерством охорони здоров'я України Перша Українська науково-практична конференція «Психотерапевтичний і духовний феномен Анатолія Кашпіровського» за участю більш як 200 вітчизняних і закордонних учених, фахівців-медиків, яка відбулася в 1991 р.

З неослабною увагою сприймаються досягнення Анатолія Михайловича і сьогодні, що підтверджують доповіді вчених на наукових і науково-практичних конференціях. Усвідомлення всієї масштабності перспектив відкриттів А. М. Кашпіровського у позбавленні людини від невиліковних до цього часу хвороб та продовження життя створило необхідність творчого осмислення і дослідження наукових надбань вченого та можливостей їх впровадження у повсякденну лікарську та психологічну практику. Для реалізації визначених завдань Національною лігою психотерапії, психосоматики і медичної психології у 2014 р. створено науково-методичний Центр для вивчення психологічних і психотерапевтичних механізмів методології А. М. Кашпіровського.

Анатолій Михайлович є автором багатьох наукових і науково-популярних творів. Інформація про революційного вченого міститься в інформаційно-іміджевих виданнях «Науковці України — еліта держави», «Почесні імена України — еліта держави», «Флагмани сучасної медицини», «Україна й українці — цвіт нації, гордість країни», «Медична еліта України», «Золоті сторінки української медицини». У 2014 р. А. М. Кашпіровському присуджено науковий ступінь почесного доктора психологічних наук Інституту психології імені Г. С. Костюка НАПН України, а в 2015 р. присвоєно звання дійсного члена Європейської академії природничих наук і Міжнародної академії природничих наук (м. Единбург, Шотландія, Великобританія) за секцією «Психологічні науки».

За приголомшливий успіх телепередач «Телеклініка доктора Кашпіровського», які Анатолій Михайлович проводив у Польщі протягом 1990–1992 рр., він удостоєний премії Національного польського телебачення «Віктор». Цією престижною премією Польща за весь час відзначила тільки двох іноземців — А. М. Кашпіровського та Папу Римського Іоанна Павла II. У США за надання високоефективної допомоги у відновленні здоров'я ветеранів Другої світової війни Анатолій Михайлович нагороджений медаллю. Комітет охорони здоров'я Державної Думи Російської Федерації висловив йому офіційну подяку. Також А. М. Кашпіровський нагороджений вищим ступенем міжнародного партнерства — орденом «За розвиток іміджу держави», орденами «Патріот України», «Козацька слава», медаллю «За охорону здоров'я нації», відзначений почесно нагородою «Національне визнання — 2012», грамотами Верховної Ради України і Міністерства охорони здоров'я України, численними грамотами та подяками наукових, навчальних і громадських організацій.

Коли Анатолію Михайловичу захоплено говорять про «Феномен Кашпіровського», він зауважує, що потрібно говорити про «Феномен Людини» — всемогутність підсвідомості в її можливості повертати тілу колишню здорову норму.